

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Phenix-Fuglen. Et Angelsachsisk Kvad førstegang udgivet med Indledning, Fordanskning og Efterklang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 13. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_679-txt-shoot-idm561/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

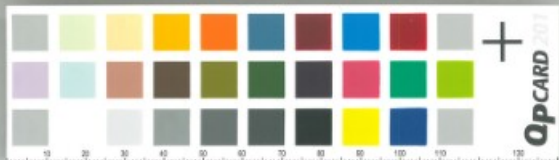
At denne Bog er en Æres-Punkt for mig, anmærkede jeg mig, og hørdon den er blevet det, skal jeg strax tage mig den Frihed at fortælle, naar jeg senere erindret, at „Bjævel“ er mere, er en Æres-Punkt for Danmark, ei blot fordi dette gammeldagske Heltedigt for en stor Deel handler om Danmark og kom først her for Dagens Lyt, men især fordi den Danske Udgave gjør os daglig mere Slavn, uden at man vil erkende min Fordringsind og udfølgende Rettelser for klækkelig Bod, saa det var meget ønskeligt, jeg blev istand til at besørge en Dansk Udgave af Texten, som jeg med hele mit Afsærlighed for indestaa for, skulde paa denne Punkt redde Danmarks Ære.

Na angaaende Exeter-Bogen, da er det en lille Følant paa 130 Pergamentblade, typerlig skrevet med store Bogstaver i det 10de eller 11te Aarhundrede, men paa sine Steder fordærvet af Fugtighed, uidentificeret endte forkaldet ved sidste Indbinding og i det Hele indtil for nylig betragtet og behandlet med den mærkeligste Skidestighed.

Denne Samling af Anglet-Sachsiske Smaalyste, den Eneste i sit Slags, som man allerede typper i Kataloget over Exeter-Capitels Bøger i det 11te Aarhundrede, laas nemlig endaa, da jeg kom til Exeter 1830, hensendt i en Krog af Archivet, og indtil 1826, da Præsten Daniel Conybeare udgav sin Brøders magers Excerpter af den¹⁾, kjendte Bogerne den kun af de stegne, tildeels temme Taler i Wanleys Catalog. Da jeg ved mit første Besøg i England foretogte i det Brittske Museum, om man dog ikke der havde eller vilde skaffe sig en Afskrift af denne ligesaa ukjendte som mærkelige Bog, smilde man forment ad denne min Omhyggelighed, men da jeg næste Aar kom igjen og søgte, jeg agtede mig til Exeter, for med egne Øine at see hvad det var, man betrogtede saa haardt, da smagtede man med Ede, og skrev uopholdelig til Kapitlet i Exeter, om at laane Museet den Skat til Afskrivning. Da jeg desangtet gjorde Pilgrims-Reisen, var jeg nær blevet betrott til at bringe Liggensstøt til London, men det fandt man dog for vorelygt, og der saae jeg da først Exeter-Bogen under fuld Afskrivning ved mit tredje Besøg.

Jeg vil ikke her besvære Læsaren med en Indholds-Liste, som de Faa, der ønske den, kan lese fuldstændig hos Conybeare, men kan bemærke, at af dens fuldstændige Dele udmærker sig især det Sletstykke til de Eddiske Digte, som under Navn af „The Traveller“ er aftrykt hos Conybeare og Kemble, og „Fuglen Fenix,“ som findes i Bogen fra 56 a til 65b, og traaler her første Gang for Lyset. At den Text, jeg her leverer efter

¹⁾ Illustrations of Anglo-Saxon Poetry. London. 1826.

min egen Afskrift, kan modtage enkelte Berigtigelser, hvor man har Grundskriften ved Haanden, for jeg vel ikke tvivle paa, men da min Afskrift baade er tegt og sammenlignet med Fuld, og har for mig kun meget faa dunkle Støter, hvor Alt hentyder paa tabte Linier, for jeg i det Hele indstaaer for dens Rigtighed, og haaber at have afjødte Linierne med lidt bedre Takt end de Engleke Angelsaechter endnu har erbaervet sig, skjøndt de, ved Hjælp især af Rasks Oplysninger, usvælgelig har gjort Kæmpeskridt siden Begyndelsen af dette Aarhundrede, da man i England endnu ei havde mindst Bagreb om Rim-Stavene i de Angel-Saechiske Vers.

At jeg for Resten har hele Ezster-Bogen og en god Deel mere Angelsaechisk afskrevet, for i Nødsfald at kunne med en Haandsrøksning fremme Udgielsen, og have en velgrundet Mening om, hvordan Engellænderne bestørge den, det skylder jeg endnu Frederik den Sjettes høilovlige Huskomme og mine Landsmænd at anmærke, og henteer deres ærbødige Tjener

Helligaften for Krusnings-Dagen.

N. F. S. Grundtvig.

